

РЕШЕНИЕ

№ 474

гр. София, 27.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 20.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5990** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба, подадена от Е. Н. Ж., ЕГН [ЕГН] против заповед № 21-4332-003530 от 28.05.2021 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ -СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, буква „а“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца.

Според жалбоподателката оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена от некомпетентен административен орган, в противоречие с материалния закон и в нарушение на процесуалните правила. Сочи, че процесното МПС е във владението на друго лице още от 04.03.2021г.. Като на 19.05.2021г. след получено решение на СРС, МПС-то е прехвърлено на новия собственик. Иска се отмяна на оспорената заповед и присъждане на разноски.

В с.з. жалбоподателката редовно призована, се явява лично като поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по жалбата, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище по нея.

Административният съд, след преценка на атакуваната заповед, доводите на страните и представените писмени доказателства, установи от фактическа и правна стана следното:

Жалбата е допустима, като подадена от легитимирано лице и в срока по чл. 149 от АПК, но разгледана по същество се явява основателна. Съдът намира, че жалбата е

подадена от активно легитимирана страна, адресат на оспорената заповед, чиито права и законни интереси са неблагоприятно засегнати от нея. Същата е подадена в срок, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че на 18.05.2021г., около 23.05ч., в [населено място], по ул. Л. М. с посока от ул.В. към ул. И. К., лицето Н. К. М. управлявал лек автомобил марка "М.", с регистрационен [рег.номер на МПС], собственост на Е. Н. Ж., без да притежава свидетелство за правоуправление на МПС (СУМПС е отнето по съдебен ред), което представлява нарушение на чл. 150 от ЗДвП. Съставен е акт за установяване на административно нарушение бл. № 694182 от 18.05.2021г.

Въз основа на така установеното административно нарушение и на основание чл. 171, т. 2а, буква "а" от ЗДвП, административният орган - полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ -СДВР, оправомощен по силата на Заповед № 513з-347/20.01.2017г. (лист 9 от делото) е приложил принудителна административна мярка на оспорващата като е издал оспорената заповед – предмет на настоящото съдебно производство.

Административният орган е изложил фактическите основания за издаване на акта и е посочил правни основания за налагането на ПАМ чл.150 от ЗДвП. За да са налице тези правни основания е необходимо водачът на процесното МПС е следвало да е правоспособен водач.

Налагането на ПАМ по ЗДвП е специално производство, отделно и независимо от търсенето и реализирането на административно-наказателната отговорност.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 се прилагат от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Целта на приложената принудителна административна мярка има превантивен характер - да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, независимо, че тази мярка не съставлява административно наказание (арг. от чл. 12 и чл. 13 от ЗАНН).

Според посочената като правно основание за прилагане на процесната ПАМ разпоредба на чл. 171, т. 2а, буква „а“ от ЗДвП (в приложима редакция), за срок от 6 месеца до една година се прекратява регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

В случая, по делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразената в АУАН № бл. № 694182 от 18.05.2021г. констатация, че Н. К. М. е управлявал МПС бе да е правоспособен водач, а именно е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен ред.

При това положение е било налице фактическото основание за издаване на заповед за налагане на ПАМ по чл. 171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП "Прекратяване на регистрацията на ППС лек автомобил "М.", с рег. СА 40 76 РМ за срок от 6 месеца". При издаване на

заповед от вида на оспорената в настоящото производство за налагане на ПАМ, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и следователно при установяване наличието на предпоставките по чл. 171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП административният орган е задължен да издаде административен акт за налагане на ПАМ в съответствие с правомощията му по чл. 172, ал.1 от ЗДвП. Разпоредбата на чл. 171 от ЗДвП е императивна и при наличието на предпоставките изчерпателно изброени в чл. 171, т.2а от ЗДвП, които в случая са установени от АУАН и приложената справка картон на водача (лист 10-15 от делото), административният орган е длъжен да наложи ПАМ "Прекратяване регистрацията на ППС". Съгласно чл. 171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП в приложимата редакция за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, една от които относима в конкретния случай е - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който предоставя управлението на моторно превозно средство на овдач, лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен ред.

В случая е безспорно доказано, че жалбоподателката е предоставила автомобила на лице с отнето свидетелство за управление на МПС по съдебен ред. Ирелевантно е обстоятелството, че на следващия ден МПС-то е било прехвърлено нотариално на новия си собственик и водач на същото в конкретния случай. Процесното наказание – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца не засяга по никакъв начин правната сферата на жалбоподателката, още повече, че въпросното МПС вече е собственост и на самия нарушител. Охраняваното процесно обществено отношение е свързано със задължението на водача на МПС да управлява моторно-превозно средство след валидно притежавано СУМПС. Въз основа на тези данни съдът намира, че времето от 6 месеца, е подходящ срок за налагане на наказанието поради следните съображения: Непосредствената цел на ПАМ е предотвратяване и преустановяване на административни нарушения до решаване на въпроса за отговорността. Според съда ПАМ по своята същност е принудителна административна мярка, целяща преустановяването на нарушения, въпросът за отговорността и наказанието на извършителя обаче се решава с НП и няма как мярката наложена с цел преустановяването на нарушение да надвишава самото наказание. Това според съда противоречи на нейната цел и същност.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на закона- осигуряване на безопасността на движението по пътищата, с цел опазване живота и здравето на участниците в движението, като се осуети възможността на дееца да извърши други нарушения на правилата на Закона за движението по пътищата.

Констатациите на административния орган не са оборени по надлежния ред от страна на жалбоподателя, в чиято тежест е да докаже твърдяната от него липса на материалноправните предпоставки за издаване на оспорения административен акт.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Н. Ж., ЕГН [ЕГН] против заповед № 21-4332-003530 от 28.05.2021 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“

-СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, буква „а“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца, като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: